

Vršenje uticaja vs. Manipulacija

- U **manipulaciji** se koristi odnos samo da bi ostvarili ono što nama treba, sa jako malo ili ni malo uviđaja kakav to uticaj ima na drugu stranu. Uz to, dugoročno razvijamo lošu predstavu o sebi i kvarimo odnos i saradnju. To je najčešće „win-lose“ varijanata, a neretko se završi i sa „lose-lose“.
- U **konstruktivnoj komunikaciji** se fokusiramo na unapređenje ili negovanje odnosa, podrške, dok postizemo naše ciljeve. Otvoreni smo i iskreni. Fleksibilni smo u odabiru pristupa prema ljudima i uvažavamo to da druga strana ima svoje potrebe, ciljeve i prioritete. Vršenje uticaja je idealno kada se postigne «win-win» solucija, tj kada u isto vreme postignemo i naše i ciljeve druge strane.

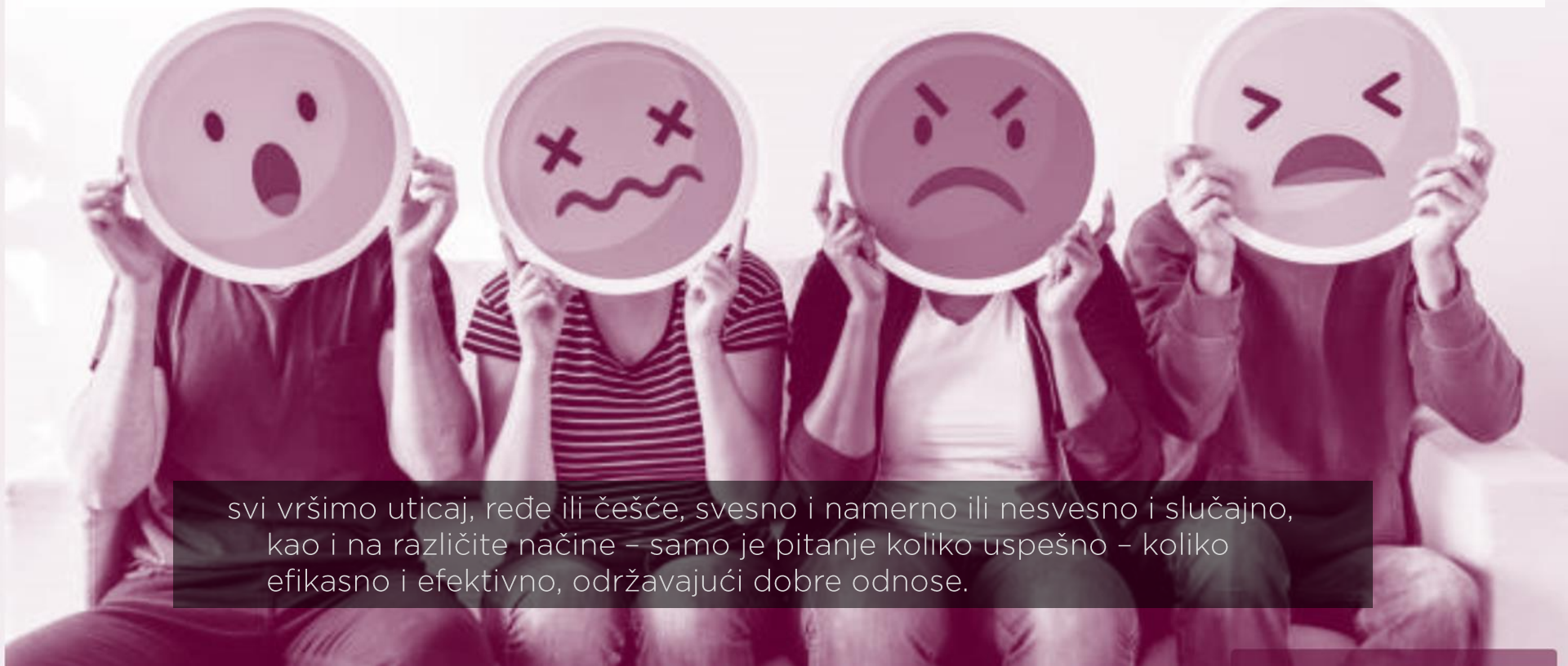

Potencijalni ishod vršenja uticaja:

posvećenost: entuzijastična reakcija sa visokim ulaganjem energije

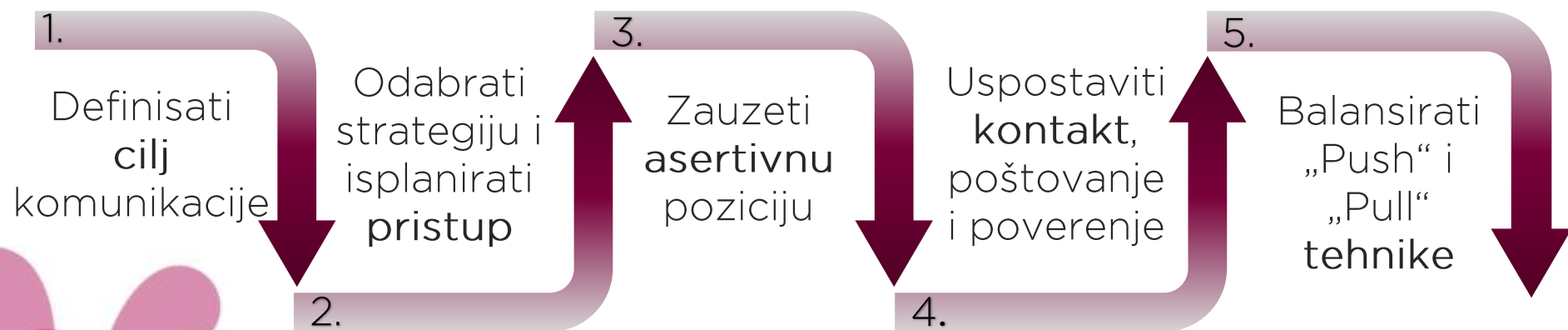
prihvatanje: umerena reakcija sa umerenim ulaganjem energije

otpor: minimalna reakcija (ako je uopšte ima) sa minimalnim ulaganjem napora – osim ako se ne preokrene u sabotazu, kada se ulaže energija u suprotnom smeru...

svi vršimo uticaj, ređe ili češće, svesno i namerno ili nesvesno i slučajno, kao i na različite načine – samo je pitanje koliko uspešno – koliko efikasno i efektivno, održavajući dobre odnose.

5 KORAKA USPEŠNE KOMUNIKACIJE

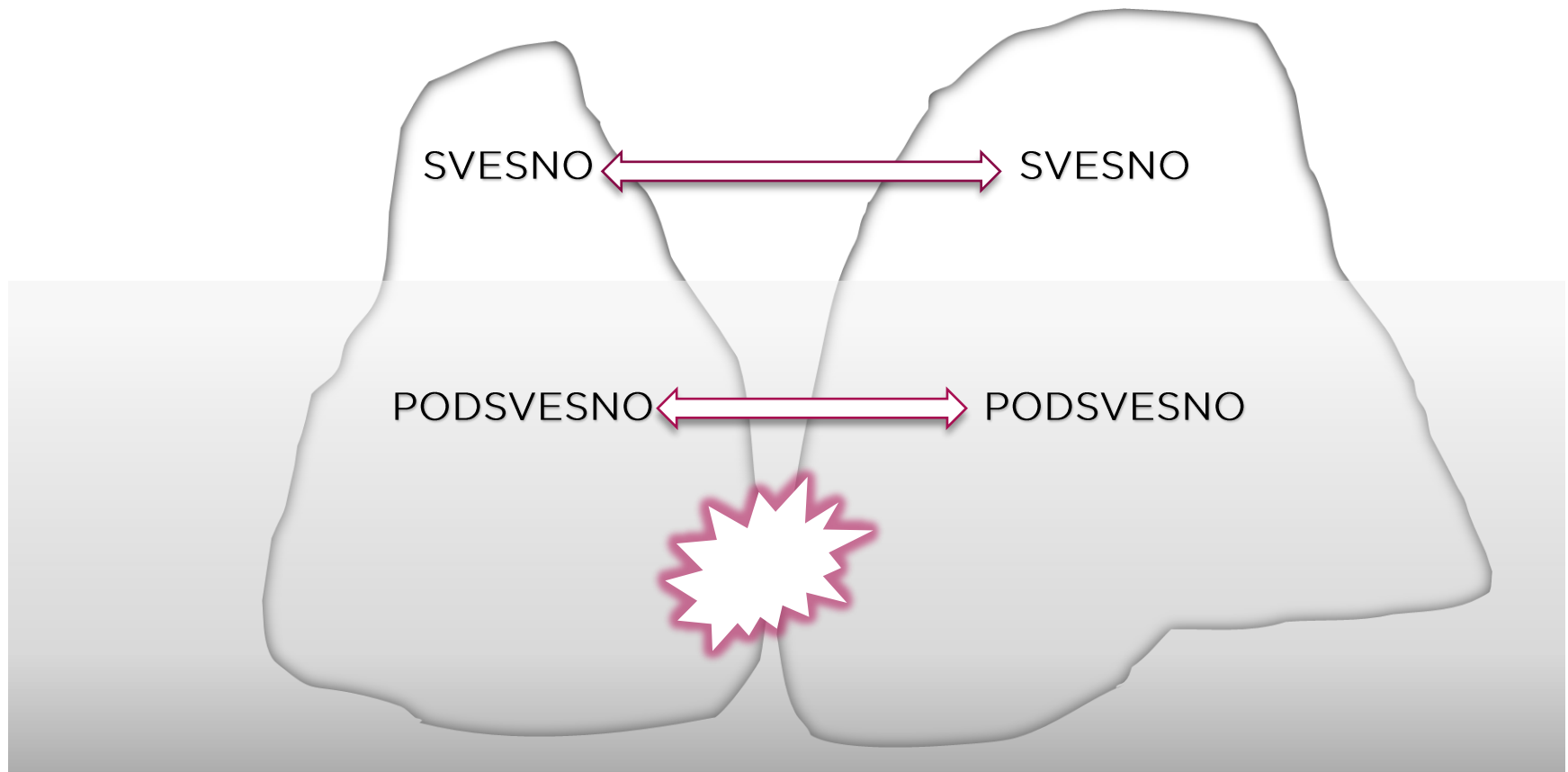
Kada znamo da je komunikacija uspešna?

Kada ostvarimo **cilj**
komunikacije!

Zapisujte
sebi ciljeve
razgovora!

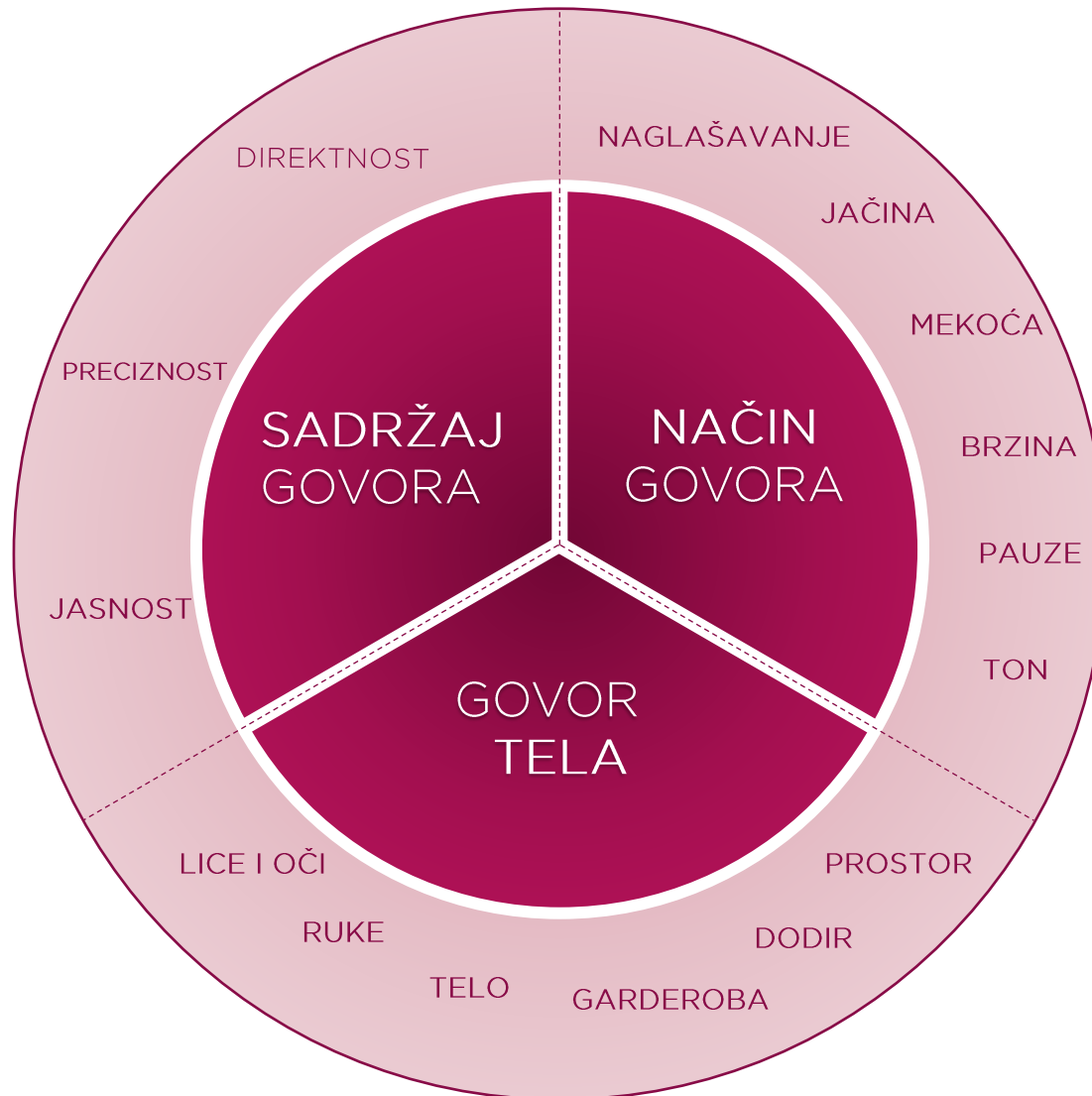
Ciljevi bi trebalo da budu ekološki:
dobri dugoročno za saradnju i dobri za sve strane

Verbalna i neverbalna komunikacija

Bitno je da su ove dve poruke **usklađene**
i da smo mi usklađeni sa sagovornikom!
Neverbalna se smatra **efektnijim** aspektom od verbalne!

Verbalna i neverbalna komunikacija

DIE MODEL

D - **deskripcija** (opisivanje):

treba da opisujemo samo ono što zaista vidite (ili čujete). Opisivanje je faktičko i neutralno

Primer: jedan dečak stoji pored čamca.

I - **interpretacija** (tumačenje):

često tumačimo postupke drugih ljudi a da ne znamo dovoljno u kakvoj se situaciji oni ustvari nalaze. Tumačimo ono što vidimo; iznosimo hipotezu o nečemu što se događa ili se dogodilo. To može da bude tačno, a može da bude i pogrešno.

Primer: taj dečak je tim čamcem pobjegao od kuće.

E - **evaluacija** (vrednovanje):

dajemo vrednost onome što vidimo i što smo protumačili. Vi tada donosite vrednosni sud o svom tumačenju. Upravo ovaj proces u kom idemo od opisivanja ka tumačenju i vrednovanju a da pritom ne znamo kakva je u stvari situacija i koji su pravi razlozi nečijeg postupka, može da vodi ka diskriminaciji i konfliktu

Primer: dečak je doneo lošu odluku da pobjegne od kuće.